Написав Альона Губеня
Середа, 24 травня 2017, 07:26

До Поліського краю прилетіли лелеки.
Знайшли кожний пару—Пташат чути клекіт.
Весела пора, хоч турбот є багато.
Росте дітвора біля мами і тата.

А життя, як життя —біди не минати...
В молодої лелеки бракне сили літати.
Чахне в гніздечку, в недузі марніє,
Пригортає малечу, а від болю чорніє.
Ніхто не поможе, рятунку нема...
На Тебе лиш, Боже, надія жива!

Нестерпно без мами у білому світі.
Лікує цілунками колінця забиті.
Ніжно закриє в обійми крила,
Цілителька-неня у діток одна...

Чи зміниться небо, як птаха не стане?!.
Літечко тепле в кубельце загляне!..
Малеча росте, забуває, звикає,
Та в очах сироти дитинства немає...
Альона Ус